TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 13. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/96/EK — Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai — 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Energoproduktu, kas tiek lietoti par degvielu kuģošanai Eiropas Savienības ūdeņos un elektroenerģijas ražošanai uz kuģiem, atbrīvojums no nodokļa — Kuģa izmantotā degviela kuģošanai no vietas, kurā tas ir uzbūvēts, uz citas dalībvalsts ostu, lai tur uzņemtu pirmo komerckravu

Lieta C-151/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos vyriausiasis administracinis teisma*s (Augstākā administratīvā tiesa, Lietuva) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 8. martā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 14. martā, tiesvedībā

"***Vakarų Baltijos laivų statykla*" *UAB***

pret

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši J. Regans [*E. Regan*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Lietuvas valdības vārdā – *D. Kriaučiūnas*, *K. Dieninis* un *R. Dzikovič*, kā arī *D. Stepanienė*, pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *A. Steiblytė* un *F. Tomat*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2017. gada 2. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV 2003, L 283, 51. lpp.), 14. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp "*Vakarų Baltijos laivų statykla*" *UAB* un *Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas pakļautībā esošā Valsts nodokļu inspekcija, turpmāk tekstā – "Valsts nodokļu inspekcija") par lēmumu atteikt akcīzes nodokļa atmaksu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2003/96 preambulas 3.–5. apsvērums ir izteikti šādi:

"(3) Iekšējā tirgus pareizai darbībai un citu Kopienas politikas mērķu sasniegšanai Kopienas līmenī nepieciešams noteikt minimālo nodokļu līmeni vairumam energoproduktu, ieskaitot elektroenerģiju, dabas gāzi un akmeņogles.

(4) Būtiskas atšķirības valsts nodokļu līmeņos enerģētikas nozarē, ko piemēro dalībvalstis, var izrādīties kaitīgas iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(5) Nosakot attiecīgus Kopienas minimālos nodokļu līmeņus, varētu samazināt esošās atšķirības valsts nodokļu līmeņos."

4 Šīs direktīvas 1. pantā ir noteikts:

"Dalībvalstis uzliek nodokļus energoproduktiem un elektroenerģijai saskaņā ar šo direktīvu."

5 Minētās direktīvas 14. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Papildus [Padomes 1992. gada 25. februāra] Direktīvā 92/12/EEK [par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV 1992, L 76, 1. lpp.)] noteiktajiem vispārējiem noteikumiem, kas regulē ar nodokli apliekamo produktu neapliekamu izmantošanu, un neskarot citus Kopienas noteikumus, dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās nosaka, lai nodrošinātu pareizu un tūlītēju šo atbrīvojumu piemērošanu un nepieļautu nekādu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, atbrīvo no nodokļiem šādus produktus:

[..]

c) energoproduktus, kurus paredzēts lietot par degvielu kuģošanai Kopienas ūdeņos (ieskaitot zveju) ar kuģiem, kas nav privāti izpriecu kuģi, un elektroenerģiju, ko ražo kuģī.

Šajā direktīvā "privāts izpriecu kuģis" ir kuģis, ko izmanto tā īpašnieks vai fiziska vai juridiska persona, nomājot vai citādi, nekomerciālos nolūkos, jo īpaši nolūkos, kas nav pasažieru vai preču pārvadājumi vai pakalpojumu piegāde par atlīdzību, vai valsts varas iestāžu vajadzības."

Lietuvas tiesības

6 Ar *Akcizų įstatymas* (Lietuvas Republikas Likums par akcīzes nodokli) redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "Likums par akcīzes nodokli"), 43. panta 1. punkta 2. apakšpunktu Lietuvas tiesībās ir transponēts Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa.

7 Saskaņā ar Likuma par akcīzes nodokli 43. panta 2. punktu šī atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas noteikumu sagatavošana ir uzticēta valdībai vai tās pilnvarotai iestādei.

8 Pamatojoties uz šo tiesību normu, Lietuvas valdība apstiprināja noteikumus, kuros ir ietverts regulējums attiecībā uz kuģu un gaisakuģu apgādi, kā arī degvielu, kas ir paredzēta gaisakuģu ražošanai, remontam, testēšanai un apkopei.

9 Atbilstoši šo noteikumu 3. punktam personai, kas apgādā kuģi ar degvielu, ir jābūt atļaujai.

10 Minēto noteikumu 10. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka personai, kura ir piemērojusi Likuma par akcīzes nodokli 43. panta 1. punkta 2. apakšpunktu, ir jābūt dokumentācijai, kas apliecina, ka apgādes priekšmets var radīt tiesības pieprasīt atbrīvojumu no akcīzes nodokļa.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 "*Vakarų Baltijos laivų statykla*" ir Lietuvas uzņēmums, kas nodarbojas it īpaši ar jūras kuģu būvniecību.

12 2009. gada 7. oktobrī šis uzņēmums noslēdza līgumu, kura priekšmets bija kravas kuģa (turpmāk tekstā – "aplūkotais kuģis") būvniecība Igaunijas uzņēmējsabiedrībai (turpmāk tekstā – "klients").

13 Saistībā ar šo līgumu minētais uzņēmums iegādājās 80 600 litrus degvielas, kas tika iepildīta tieši aplūkotā kuģa degvielas tvertnēs, un samaksāja akcīzes nodokli par šo degvielu. Daļa no tās tika izmantota, veicot kuģa testēšanu pirms tā piegādes klientam.

14 Ar oficiālu pieņemšanas un nodošanas aktu 2013. gada 6. jūnijā "*Vakarų Baltijos laivų statykla*" nodeva klientam īpašumtiesības, kā arī visas tiesības un intereses attiecībā uz aplūkoto kuģi, kā arī uz kuģa esošo aprīkojumu un krājumiem, tostarp uz 73 030 litriem degvielas, kas nebija iztērēta, veicot kuģa testēšanu, pirms tā nodošanas klientam.

15 Pēc kuģa saņemšanas klients to bez kravas nosūtīja pa ūdensceļu no Klaipēdas ostas (Lietuva) uz Štrālzundes ostu (Vācija), kurā tas uzņēma pirmo komerckravu, kas pēc tam par atlīdzību tika nogādāta Santanderas ostā (Spānija).

16 2013. gada 22. jūlijā "*Vakarų Baltijos laivų statykla*" pieprasīja Valsts nodokļu inspekcijai atmaksāt akcīzes nodokli par degvielu, kas bija iepildīta aplūkotā kuģa degvielas tvertnēs un ko klients bija izvedis no Lietuvas teritorijas.

17 Ar 2013. gada 21. augusta lēmumu Valsts nodokļu inspekcija šo pieprasījumu noraidīja tāpēc, ka attiecīgās degvielas piegādes klientam brīdī "*Vakarų Baltijos laivų statykla*" neesot aizpildījusi uzskaites dokumentus atbilstoši valsts tiesībās paredzētajiem formālajiem un materiālajiem nosacījumiem un tai neesot bijis atbilstoši piemērojamajai procedūrai izsniegtas licences, kas tai ļautu apgādāt kuģus ar degvielu.

18 Izskatot sūdzību par šo lēmumu, *Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės* (Lietuvas Republikas valdības nodokļu strīdu komisija) ar 2013. gada 28. novembra lēmumu Valsts nodokļu inspekcijas lēmumu atteikt akcīzes nodokļa atmaksu atcēla būtībā tāpēc, ka šis atteikums esot pamatots ar formāliem apsvērumiem.

19 Valsts nodokļu inspekcija par šo 2013. gada 28. novembra lēmumu iesniedza prasību *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa, Lietuva), lūdzot to atcelt, un minētā tiesa ar 2014. gada 9. decembra spriedumu šo prasību apmierināja.

20 "*Vakarų Baltijos laivų statykla*" iesniedzējtiesā iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt šo spriedumu un atstāt spēkā minēto 2013. gada 28. novembra lēmumu.

21 Šādos apstākļos *Lietuvos vyriausiasis administracinis teiksmas* (Augstākā administratīvā tiesa, Lietuva) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka akcīzes nodokli nevar piemērot energoproduktu piegādei tādos apstākļos kā pamatlietā, kurā šie produkti tiek piegādāti kā degviela kuģim, ko izmanto kuģošanai Eiropas Savienības ūdeņos ar mērķi nosūtīt šo kuģi, pašam peldot, no vietas, kurā tas ir uzbūvēts, uz ostu citā dalībvalstī, par to tieši nesaņemot atlīdzību, lai tur uzņemtu pirmo komerckravu?

2) Vai Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktam ir pretrunā tāds dalībvalstu tiesiskais regulējums kā pamatlietā piemērojamais, ar kuru tiek liegts saņemt atbrīvojumu no nodokļa, kāds ir minēts šajā normā, ja energoproduktu piegādi veic pretrunā dalībvalsts paredzētajiem noteikumiem, pat ja piegāde atbilst galvenajiem Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem atbrīvojuma nosacījumiem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

22 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir piemērojams degvielai, kura tiek izmantota kuģa kuģošanai bez kravas no ostas vienā dalībvalstī, kas šajā gadījumā ir tā, kurā šis kuģis ir uzbūvēts, uz ostu citā dalībvalstī, lai tur kuģī iekrautu preces, kuras pēc tam ir jānogādā trešās dalībvalsts ostā.

23 Kā izriet no Direktīvas 2003/96 preambulas 3.–5. apsvēruma, tās mērķis ir sekmēt iekšējā tirgus pareizu darbību, saskaņojot energoproduktiem piemērojamos minimālos nodokļu līmeņus Savienības mērogā, lai samazinātu esošās atšķirības dalībvalstu piemērotajos valsts nodokļu līmeņos enerģētikas nozarē.

24 Atbilstoši Tiesas judikatūrai Direktīvā 2003/96 paredzētie atbrīvojumi ir jāinterpretē autonomi, pamatojoties uz to formulējumu un uz šīs direktīvas mērķiem (spriedumi, 2011. gada 1. decembris, *Systeme Helmholz*, C-79/10, EU:C:2011:797, 19. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2011. gada 21. decembris, *Haltergemeinschaft*, C-250/10, nav publicēts, EU:C:2011:862, 19. punkts).

25 No Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta formulējuma izriet, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir pakārtots apstāklim, ka energoprodukti tiek izmantoti kā degviela kuģošanai Savienības ūdeņos (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Sea Fighter*, C-505/10, EU:C:2011:725, 20. punkts, un 2011. gada 21. decembris, *Haltergemeinschaft*, C-250/10, nav publicēts, EU:C:2011:862, 21. punkts).

26 Runājot par Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto jēdzienu "kuģošana", no Tiesas judikatūras izriet, ka šajā tiesību normā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas joma attiecas uz visa veida kuģošanu komerciālos nolūkos, un tas tā ir neatkarīgi no šīs kuģošanas mērķa (šajā ziņā skat. spriedumus, 2004. gada 1. aprīlis, *Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft*, C-389/02, EU:C:2004:214, 23., 25. un 29. punkts, 2007. gada 1. marts, *Jan De Nul*, C-391/05, EU:C:2007:126, 36. punkts, kā arī 2011. gada 10. novembris, *Sea Fighter*, C-505/10, EU:C:2011:725, 16. punkts).

27 Tādējādi jautājumā, vai attiecībā uz patērēto minerāleļļu ir piemērojams šis atbrīvojums no nodokļa, kuģa veiktā reisa Savienības ūdeņos mērķim nav nozīmes, ja kuģojot tiek sniegti pakalpojumi par atlīdzību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2007. gada 1. marts, *Jan De Nul*, C-391/05, EU:C:2007:126, 37. punkts, un 2011. gada 10. novembris, *Sea Fighter*, C-505/10, EU:C:2011:725, 17. punkts).

28 Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi, ka minētais jēdziens "kuģošana" ir saistīts ar prasību, lai kuģa pārvietošanās būtu nesaraujami saistīta ar pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 1. marts, *Jan De Nul*, C-391/05, EU:C:2007:126, 40. punkts, un 2011. gada 10. novembris, *Sea Fighter*, C-505/10, EU:C:2011:725, 18. punkts).

29 No Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā lietotā formulējuma "[..] nolūkos, [..] kas nav pasažieru vai preču pārvadājumi vai pakalpojumu piegāde par atlīdzību" izriet, ka ar kuģošanu, uz kuru attiecas minētajā 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas joma, ir domāti kuģa izmantošanas veidi, kuros kuģis tiek lietots tieši pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 1. decembris, *Systeme Helmholz*, C-79/10, EU:C:2011:797, 21. punkts).

30 Līdz ar to šīs normas izpratnē un tās piemērošanas vajadzībām kuģošana, kuras tiešais mērķis nav pakalpojumu sniegšana par atlīdzību, nevar tikt pielīdzināta kuģa izmantošanai komerciālos nolūkos un tātad uz to neattiecas minētā atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas joma (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 1. decembris, *Systeme Helmholz*, C-79/10, EU:C:2011:797, 27. punkts).

31 Attiecībā uz Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto jēdzienu "[Savienības] ūdeņi" tas attiecas uz visiem ūdeņiem, kurus kā ūdensceļus komerciālos nolūkos var izmantot visi jūras kuģi, tostarp tie, kam ir vislielākā kapacitāte (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2007. gada 1. marts, *Jan De Nul*, C-391/05, EU:C:2007:126, 32. punkts).

32 Turklāt no Direktīvas 2003/96 mērķa, saskaņā ar kuru dalībvalstis uzliek nodokļus energoproduktiem, izriet, ka ar to nav paredzēts ieviest vispārēja rakstura atbrīvojumus no nodokļiem (spriedumi, 2011. gada 1. decembris, *Systeme Helmholz*, C-79/10, EU:C:2011:797, 23. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2011. gada 21. decembris, *Haltergemeinschaft*, C-250/10, nav publicēts, EU:C:2011:862, 23. punkts).

33 Konkrēti šīs direktīvas 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa mērķis ir veicināt tirdzniecību Savienības iekšienē, it īpaši preču apriti un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas var tikt īstenotas Savienības ūdeņos. Ar šo atbrīvojumu Savienības likumdevējs ir vēlējies padarīt vienlīdzīgākus noteiktus nodokļu nosacījumus, kādos strādā transporta uzņēmumi vai citi dienesti, kas izmanto šos ūdeņus (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2007. gada 1. marts, *Jan De Nul*, C-391/05, EU:C:2007:126, 24. un 25. punkts).

34 Šajā kontekstā no Direktīvas 2003/96 preambulas 23. apsvēruma izriet, ka minētā atbrīvojuma pamatā ir pastāvošo starptautisko pienākumu ievērošana un Savienības uzņēmumu konkurējošās pozīcijas saglabāšana (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 1. decembris, *Systeme Helmholz*, C-79/10, EU:C:2011:797, 24. punkts).

35 Runājot par pamatlietu, pirmkārt, ir jānorāda, ka kuģa pārvietošanās no Klaipēdas ostas uz Štrālzundes ostu bija kuģošanas komerciālos nolūkos pirmais vajadzīgais un absolūti nepieciešamais posms, jo šīs pārvietošanās vienīgais mērķis bija preču iekraušana šajā pēdējā minētajā ostā, lai tās pēc tam nogādātu uz Santanderas ostu, un ka bez šīs pārvietošanās šo preču pārvadājuma pakalpojumu nebija iespējams sniegt.

36 Līdz ar to tāda pārvietošanās kā tā, kas tika minēta iepriekšējā punktā, ir jāuzskata par kuģošanu komerciālos nolūkos, kuras tiešais mērķis ir pakalpojuma sniegšana par atlīdzību, šajā gadījumā – preču pārvadājuma darījums, un tādējādi degviela, kas tiek izmantota, lai sniegtu kuģim iespēju šo pārvietošanos veikt, tiek izmantota "kuģošanai" Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

37 Pretēja interpretācija būtu pretrunā šajā direktīvā izvirzītajam plašāka un šaurāka mēroga mērķim, jo nodokļu uzlikšana energoproduktiem tādā situācijā kā tā, uz kuru attiecas pamatlieta, tostarp varētu kaitēt iekšējā tirgus pareizai darbībai un Savienības uzņēmumu konkurējošās pozīcijas saglabāšanai.

38 Otrkārt, degviela, uz kuru attiecas pamatlieta, tika izmantota kuģošanai "[Savienības] ūdeņos" šīs tiesību normas izpratnē, jo tā padarīja iespējamu jūras kuģa kuģošanu no ostas, kas atrodas Lietuvā, un ostu, kura atrodas Vācijā.

39 Līdz ar to tāda kuģošana kā tā, uz kuru attiecas pamatlieta, ir "kuģošana [Savienības] ūdeņos" Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

40 Šādos apstākļos uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir piemērojams degvielai, kura tiek izmantota kuģa kuģošanai bez kravas no ostas vienā dalībvalstī, kas šajā gadījumā ir tā, kurā šis kuģis ir uzbūvēts, uz ostu citā dalībvalstī, lai tur kuģī iekrautu preces, kuras pēc tam ir jānogādā trešās dalībvalsts ostā.

Par otro jautājumu

41 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlieta un ar kuru šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa tiek liegts piemērot tāpēc, ka energoproduktu piegāde kuģim ir tikusi veikta, neievērojot šajā tiesiskajā regulējumā paredzētās formālās prasības, lai gan šī piegāde atbilst visiem minētajā tiesību normā paredzētajiem piemērošanas nosacījumiem.

42 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka gan Direktīvas 2003/96 vispārējā uzbūve, gan tās mērķis pamatojas uz principu, ka energoproduktiem nodokļi tiek uzlikti atkarībā no to reālā izmantošanas mērķa (spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, *ROZ-ŚWIT*, C-418/14, EU:C:2016:400, 33. punkts).

43 Tā kā Direktīvā 2003/96 nav paredzēts ne kuģošanai paredzētās degvielas izmantošanas kontroles mehānisms, ne arī pasākumi ar mērķi apkarot krāpšanu nodokļu jomā saistībā ar degvielas pārdošanu, dalībvalstīm, ievērojot Savienības tiesības, ir jāparedz šādi mehānismi un šādi pasākumi savas valsts tiesībās, kā arī jānosaka šīs direktīvas 14. panta 1. punktā minēto atbrīvojumu nosacījumi (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, *ROZ-ŚWIT*, C-418/14, EU:C:2016:400, 23. punkts, un 2016. gada 2. jūnijs, *Polihim-SS*, C-355/14, EU:C:2016:403, 57. punkts).

44 Tomēr Tiesa ir atzinusi, ka rīcības brīvība, kas dalībvalstīm ir noteikta ar tādu ievada formulējumu kā tas, kurš ir ietverts minētajā 14. panta 1. punktā un atbilstoši kuram dalībvalstis atbrīvojumus piešķir "saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās nosaka, lai nodrošinātu pareizu un tūlītēju šo atbrīvojumu

piemērošanu un nepieļautu nekādu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu", neietekmē pienākuma piešķirt atbrīvojumu no nodokļa beznosacījuma raksturu (spriedums, 2008. gada 17. jūlijs, *Flughafen Köln/Bonn*, C-226/07, EU:C:2008:429, 31. punkts).

45 Turklāt Tiesa ir atzinusi arī, ka īstenojot pilnvaras paredzēt nosacījumus, kuri tiek attiecināti uz Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa, dalībvalstīm ir jāievēro vispārējie tiesību principi, kas ir Savienības tiesību sistēmas daļa, tostarp it īpaši samērīguma princips (spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, *Polihim-SS*, C-355/14, EU:C:2016:403, 59. punkts).

46 Tādējādi valsts iestāžu atteikums atbrīvot energoproduktus no akcīzes nodokļa tikai tāpēc vien, ka nav izpildīti noteikti nosacījumi, kuri saskaņā ar valsts tiesībām ir jāievēro, lai saņemtu šo atbrīvojumu, nepārbaudot uz sniegto pierādījumu pamata, vai ir izpildītas izvirzītās materiāltiesiskās prasības energoproduktu izmantošanai nolūkos, kuri dod tiesības uz atbrīvojumu no nodokļa, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu pareizu un minētā atbrīvojuma piemērošanu, kā arī nepieļautu nekādu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, *Polihim-SS*, C-355/14, EU:C:2016:403, 62. punkts).

47 Tāds valsts tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlieta un ar kuru Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa piemērošana tiek pakārtota nosacījumam, ka attiecīgajam degvielas piegādātajam ir jābūt licencei, kas tam ļauj apgādāt kuģus ar degvielu, un ir jāievēro noteiktas formalitātes, ir pretrunā šīs direktīvas vispārējai uzbūvei un mērķim, jo ar to šis atbrīvojums no nodokļa tiek pakārtots tādu formālu nosacījumu ievērošanai, kuriem nav saistības ar attiecīgo energoproduktu reālo izmantošanu.

48 Turklāt šādi nosacījumi nešķiet nekādā ziņā nepieciešami, lai nodrošinātu pareizu un tūlītēju šī atbrīvojuma piemērošanu, kā arī nepieļautu nekādu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu

49 Papildus tam no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka energoprodukti, uz kuriem attiecas pamatlieta, būtu tikuši izmantoti citos nolūkos kā tie, kas ir paredzēti Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā, vai ka to piegāde būtu tikusi īstenota ar mērķi izmantot minēto atbrīvojumu krāpnieciski vai ļaunprātīgi.

50 Gluži pretēji, saskaņā ar lēmumu par prejudiciālu jautājumu uzdošanu šie energoprodukti ir tikuši izmantoti kuģošanas nolūkā no vienas Savienības dalībvalsts jūras ostas uz citu.

51 Līdz ar to tāds tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlieta un ar kuru Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa piemērošana tiek pakārtota tādu formālu nosacījumu ievērošanai, kam nav saistības ne ar attiecīgo energoproduktu reālo izmantošanu, ne arī ar šajā tiesību normā izvirzītajiem materiāltiesiskajiem nosacījumiem, ietekmē minētajā tiesību normā paredzētā pienākuma piešķirt atbrīvojumu no nodokļa beznosacījuma raksturu un neatbilst samērīguma principam.

52 Šādos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlieta un ar kuru šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa tiek liegts piemērot tāpēc, ka energoproduktu piegāde kuģim ir tikusi veikta, neievērojot šajā tiesiskajā regulējumā paredzētās formālās prasības, lai gan šī piegāde atbilst visiem minētajā tiesību normā paredzētajiem piemērošanas nosacījumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

53 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir piemērojams degvielai, kura tiek izmantota kuģa kuģošanai bez kravas no ostas vienā dalībvalstī, kas šajā gadījumā ir tā, kurā šis kuģis ir uzbūvēts, uz ostu citā dalībvalstī, lai tur kuģī iekrautu preces, kuras pēc tam ir jānogādā trešās dalībvalsts ostā;

Direktīvas 2003/96 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā tas, uz kuru attiecas pamatlieta un ar kuru šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa tiek liegts piemērot tāpēc, ka energoproduktu piegāde kuģim ir tikusi veikta, neievērojot šajā tiesiskajā regulējumā paredzētās formālās prasības, lai gan šī piegāde atbilst visiem minētajā tiesību normā paredzētajiem piemērošanas nosacījumiem.

[Paraksti]